

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 4291/2022
13.09.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Мирјане Андријашевић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., чији је пуномоћник Стефан Ђорђевић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство правде, Управа за извршење кривичних санкција, коју заступа Државно правобранилаштво, са седиштем у Београду, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 604/22 од 18.03.2022. године, у седници одржаној 13.09.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ посебна ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 604/22 од 18.03.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 604/22 од 18.03.2022. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 2903/2019 од 27.04.2021. године, ставом првим изреке, дозвољено је преиначење тужбе, као у поднеску пуномоћника тужиоца од 30.11.2020. године. Ставом другим изреке, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев тужиоца којим је тражио да суд обавезе тужену да му на име разлике између исплаћене и припадајуће плате за период од августа 2016. године до закључно са августом 2019. године, исплати укупан износ од 993.932,33 динара, опредељен у појединачним месечним износима са законском затезном каматом од доспелости до исплате ближе одређено овим ставом изреке, као и да на наведене износе уплати у корист тужиоца доприносе за обавезно социјално осигурање. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да накнади туженој трошкове поступка у износу од 38.250,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 604/22 од 18.03.2022. године, ставом првим изреке, потврђена је пресуда Првог основног суда у Београду П1 2903/2019 од 27.04.2021. године у ставу другом и трећем изреке а жалба тужиоца одбијена је, као неоснована. Ставом другим изреке, одбијен је, као неоснован, захтев тужиоца да се обавезе тужена да плати тужиоцу трошкове другостепеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде тужилац је благовремено изјавио посебну ревизију због погрешне примене материјалног права, у смислу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20) – у даљем тексту: ЗПП, прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Ставом 2. истог члана закона прописано је да о дозвољености и основаности из става 1. овог члана, одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни суд је на основу овлашћења из члана 404. ЗПП закључио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној.

Предмет тражене правне заштите је исплата разлике плате за период од августа 2016. године до августа 2019. године, а побијаном одлуком је потврђена првостепена пресуда којом је захтев тужиоца одбијен. О овом праву тужиоца и висини тражене разлике, нижестепени судови су одлучили у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда, у предметима са правним и чињеничним стањем као у овој правној ствари, са којих разлога у овом случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Сагласно изложеном, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке на основу члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5) ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 5) ЗПП је прописано да ревизија није дозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 403. ст. 1. и 3).

Према члану 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овом спору поднета је 23.08.2019. године, а вредност предмета спора је 993.932,33 динара, а побијани део правноснажне пресуде очигледно не прелази динарску противвредност износа од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, па ревизија тужиоца није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

3

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић